

OKRASZAĆ (3) *vb impf*

okraszać (3), [**okrasać** *a.* okraszać].

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg okrąszam (1). ◇ 2 pl okrąszacie (1). ◇ [3 pl okrąszają.] ◇ praet 3 sg m okrąszął (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. okrasić.

1. *Ozdabiać [co] (2) : Bieda wám przykrytce/ iż podnoficie groby prorotzkié/ ij okrálłacie groby práwdziwych ij ísprawiedliwych prorokow OpecŻyw 76v. Cf okraszać co czym.*

[okraszać co czym: A wždy to oboie piękнем tituleм barwią (popr. Maleckiego) mowieniem okrafzayą (-) MurzEwMat 59, 30.]

Przen: Obdarowywać [czym] (1) : [Medardus] towarzyfzowi íwemu Eleuteryufzowi Prorockim duchem przepowiedział/ ífz Biskupem być miał. Co fię wypełniło/ gdy potym w Tomaku/ ná ten ítan poftáwiony był. taką kálką młodość iego Pan Bog y niewinność okrafzał. SkarŻyw 527.

2. *Przyprawiać potrawy tłuszczem lub do smaku (1) : Condio, Okrafzam/ Okorzeniam. Mącz 62d, [Impinguo, Pinguefacio, ich mefte/ mache fett. P. Tuczę/ okrafam. Volck 473, Ppp].*

Formacje współrdzenne cf KRASIĆ.

LWil (i KŁ)